

<http://hdl.handle.net/1765/118966>

Summary / Samenvatting

SUMMARY

In the sphere of healthcare, there exists an inevitable conflict between protecting individual rights (e.g. satisfying the unlimited patient needs) and sustaining healthcare resources when taking the scarcity of healthcare resources into account. This conflict becomes particularly apparent in the context of the current Chinese healthcare system because of China's rapidly ageing population and the increasing burden of non-communicable diseases.

The general aim of this thesis is to develop proper strategies for balancing the protection of individual rights (e.g. satisfying patient needs) and the sustainability of healthcare resources in the context of Chinese healthcare system reforms. Special attention is given to drawing a fair 'cut' between personal responsibility and state accountability in order to make the reforms of the Chinese healthcare system more effective. Thus, the central question is as follows: *In the context of Chinese healthcare system reforms, how should the conflict between the protection of individual rights (e.g. satisfying patient needs) and the sustainability of healthcare resources from ethical and legal perspectives be mitigated?*

This thesis is composed of seven chapters. Beside the general introduction (Chapter 1) and the conclusion (Chapter 7), Chapters 2 to 6 are independent but interrelated papers, which closely examine five crucial questions concerning the progressive reforms of the Chinese healthcare system. These five questions are further categorised into two parts of this research (personal responsibility and structural injustice).

Part I (Chapter 2 and Chapter 3) provides theoretical reflections on addressing personal responsibility in healthcare in China. Discussions in this part reveal the reality and necessity of addressing personal responsibility in advancing the reform of the Chinese healthcare system. Chapter 2 mainly provides a theoretical understanding of the importance of addressing personal responsibility in healthcare while Chapter 3 examines the policy implications of the theoretical understanding and proposes a feasible way of addressing personal responsibility to advance China's healthcare system reform.

Part II (Chapter 4, Chapter 5 and Chapter 6) is framed with a special concern given to the role of the state in correcting the structural injustice of the healthcare system in China. Discussions in this part mainly explore how to adjust structural factors for the sake of advancing the reform of the Chinese healthcare system. Among reform initiatives, strengthening primary healthcare, improving referral system and encouraging the development of the private sector in delivering healthcare are the prominent ones. To assess and enhance their effectiveness, Chapter 4 and Chapter 5 are designed to explore these reform initiatives from the regulatory perspective. The aim of these two chapters is to emphasise the importance of regulatory interventions in securing and enhancing the effectiveness of this reform initiative. Chapter 4 evaluates the regulatory sector for the effectiveness of the nationwide implementation of GP services while Chapter 5 focuses on exploring the regulatory sector for China's ever-growing private medical institutions. Drawn from discussions in Chapter

4 and Chapter 5, there is a great need for enacting a basic law of healthcare to secure and enhance the effectiveness of China's new health reform initiatives. Therefore, how to draft basic health law that could best meet China's new health reform initiatives becomes the main question of Chapter 6. Chapter 6, therefore, reviews all health-related laws and regulations on both national and international levels, draws lessons from representative theoretical debate on the coherence of health law, and thereby makes corresponding recommendations.

As a concluding chapter, Chapter 7 provides a synthesis of all findings, makes reflections on the research question and five subquestions, summarises the potential limitations of this thesis, and points out some interesting evolving themes of healthcare that are relevant to balance patient rights and the sustainability of China's healthcare system as future directions for research development.

SAMENVATTING

Wanneer de schaarste van gezondheidszorgvoorzieningen in aanmerking wordt genomen, kan op het gebied van de gezondheidszorg worden gesproken van een onvermijdelijk spanningsveld tussen de bescherming van individuele rechten (bijvoorbeeld voorzien in de ongelimiteerde behoeften van patiënten) en behoud van gezondheidszorgvoorzieningen. In de context van het huidige Chinese zorgstelsel komt dit spanningsveld vooral tot uiting door de rap vergrijzende bevolking van China en de stijgende last van niet-overdraagbare ziekten.

Het algemene doel van dit proefschrift is om in de context van de hervorming van het Chinese zorgstelsel goede strategieën te ontwikkelen om de bescherming van individuele rechten (bijvoorbeeld voorzien in de behoeften van patiënten) in evenwicht te brengen met de duurzaamheid van gezondheidszorgvoorzieningen. Er wordt met name gezocht naar een redelijk evenwicht tussen persoonlijke verantwoordelijkheid en de verantwoordingsplicht van de staat met als doel de hervorming van het Chinese zorgstelsel effectiever te laten verlopen. De centrale vraag is derhalve als volgt: *Hoe kan, in de context van de hervorming van het Chinese zorgstelsel, het spanningsveld tussen de bescherming van individuele rechten (bijvoorbeeld voorzien in de behoeften van patiënten) en de duurzaamheid van gezondheidszorgvoorzieningen vanuit een ethisch en juridisch perspectief worden verminderd?*

Dit proefschrift bestaat uit zeven hoofdstukken. Naast de algehele inleiding (d.w.z. hoofdstuk één) en de conclusie (hoofdstuk zeven) zijn hoofdstuk twee t/m zes op zichzelf staande maar met elkaar samenhangende artikelen, waarin vijf cruciale vragen met betrekking tot de geleidelijke hervorming van het Chinese zorgstelsel nauwkeurig worden onderzocht. Deze vijf vragen worden verder onderverdeeld in de twee delen van dit onderzoek (d.w.z. persoonlijke verantwoordelijkheid en structurele onrechtvaardigheid).

Deel I (hoofdstuk twee en drie) biedt theoretische beschouwingen over het belang van persoonlijke verantwoordelijkheid in de gezondheidszorg in China. In de discussies in dit deel wordt in het kader van de hervorming van het Chinese zorgstelsel de realiteit rond persoonlijke verantwoordelijkheid belicht alsook de noodzaak om hier invulling aan te geven. Hoofdstuk twee biedt in de eerste plaats een theoretische duiding van het belang van persoonlijke verantwoordelijkheid in de gezondheidszorg terwijl in hoofdstuk drie de beleidsimplicaties van de theoretische duiding worden onderzocht en een voorstel wordt aangereikt voor een haalbare manier om persoonlijke verantwoordelijkheid te bevorderen teneinde de hervorming van het Chinese zorgstelsel te kunnen bewerkstelligen.

In deel II (hoofdstuk vier, vijf en zes) draait het vooral om de rol van de staat bij het wegnemen van de structurele onrechtvaardigheid binnen het zorgstelsel in China. In de discussies in dit deel wordt met name verkend hoe structurele factoren kunnen worden aangepast om de hervorming van het Chinese zorgstelsel gestalte te kunnen geven. De voornaamste hervormingsinitiatieven zijn gericht op het versterken van de primaire gezondheidszorg, het verbeteren van het verwijzingsstelsel en het stimuleren van de ontwikkeling van particu-

liere instellingen die gezondheidszorg verlenen. Om de effectiviteit van deze initiatieven te kunnen beoordelen en vergroten worden deze hervormingsinitiatieven in hoofdstuk vier en vijf vanuit een regelgevingsperspectief verkend. Het doel van deze twee hoofdstukken is te benadrukken dat regulerende interventies een rol van grote betekenis spelen bij de totstandkoming van dit hervormingsinitiatief en het verbeteren van de effectiviteit ervan. Hoofdstuk vier bevat een evaluatie van de regelgevende sector toegespitst op de effectiviteit van de landelijke invoering van huisartsendiensten; in hoofdstuk vijf wordt de regelgevende sector verkend in het kader van het steeds verder toenemende aantal particuliere medische instellingen in China. Uit de discussies in hoofdstuk vier en vijf komt naar voren dat er een grote behoefte is aan basiswetgeving inzake gezondheidszorg om de effectiviteit van de nieuwe hervormingsinitiatieven op het gebied van gezondheidszorg in China te kunnen bewerkstelligen en te verbeteren. De belangrijkste vraag van hoofdstuk zes is derhalve hoe een basiswet inzake gezondheidszorg kan worden opgesteld die het meeste recht doet aan nieuwe hervormingsinitiatieven op het gebied van gezondheidszorg. In hoofdstuk zes wordt dus alle wet- en regelgeving op het gebied van gezondheidszorg onderzocht, zowel op nationaal als op internationaal niveau, worden lessen getrokken uit het representatieve theoretische debat over de samenhang van de wetgeving inzake gezondheidszorg en worden bijbehorende aanbevelingen gedaan.

Hoofdstuk zeven, de conclusie, bevat een synthese van alle bevindingen. In dit slothoofdstuk wordt gereflecteerd op de onderzoeksvraag en de vijf subvragen, worden de potentiële beperkingen van dit proefschrift samengevat en wordt gewezen op enkele belangwekkende thema's met betrekking tot gezondheidszorg die zich beginnen af te tekenen en die van belang zijn bij het vinden van een evenwicht tussen de rechten van patiënten en de duurzaamheid van het zorgstelsel in China, en die wijzen op toekomstige richtingen voor de ontwikkeling van onderzoek.